

ἢ ἐξηγήσεται, ὅτι ἐστὶ τὸ γολιαιῶνας ὄρχησας ὃ, εἰσέ-
 φερε γὰρ αὐτὰς ὁ πατήρ ἐν τοῖς δράμασιν ὄρχου μύθους.
 Ναννοφύεις.] νάννοι γὰρ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ὕννοι λέγονται. Σφυρά-
 δων δόπκιονισματα.] ταπεινός, ἢ μικρός, ἐδ' ἔδλας σφυ-
 ράδας, σφυράδες δ' εἰσὶ, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ βοράτων
 δόπκιονισματα. Εὐπολις αἰεὶ, σφυράδων πολλῶν ἀνα-
 μέσει, ἢ δὲ σφυράς κυάμις ἔχει τὸ μέγεθος, ταύτας οὐδ'
 ἀπεικάζει αὐτές, μᾶλλον δ' ἐδ' ἐταύτας, ἀλλὰ τοῖς
 δόπκιονισμασιν αὐτῶν καὶ δόπκιονισμασιν, εὐτελίζει οὐδ'
 αὐτὰς εἰς τὸ βραχύ, ἢ γὰρ τῶν μικρῶν μερῶν μικρά, οὐδ' ἐν
 εἶπῳ.

CHRIST. Μοῦσα οὐδ' ἰδύ.] In hac oda sunt
 Stropha & Antistropha, in vtraque versus 22. Sed
 priores versus sex vtriusque sunt ex Stesichori O-
 restea ποιοῦ. Quæ vltra sunt, in Tragicis poetas
 scribuntur, puta Carcinum eiusque filium, Melā-
 thium & Morsimum. Ferunt autem primum Ste-
 sichorum instituisse chorum ad citharæ cantum.
 Vnde illud ipsi nomē, cum antea vacaretur Ti-
 fias. Cæterum Orestea Stesichori ex Xantho μι-
 λοποιῶ videtur sumpta, si credimus Athenæo, lib.
 12. Scripserat autem, ut a sunt, Helenæ vituperium,
 vnde oculis captus est, postea visum recuperavit
 cum cecinisset Palmodiam, ex qua idem auctor
 Athenæus versus aliquot laudat lib. 3. & 10. Θιῶν
 τε γάμος.] Ut Martis & Veneris, quorum coniu-
 gium vel adulterium potius in Vlyssæa, sunt qui
 Homeri esse negent. Καρύνος] Tragicus fuit poë-
 ta cuius filij tres, Xenocles, Xenotimus & Xenar-
 chus, viles personæ & ludij Tragicij, qui propter
 staturæ brevitatem vocati sunt ὄρτυγες. Carcini
 fabulam Thyestam laudat Aristoteles in de Poe-
 tica, cum agit de recognitione quæ fit ex signis
 συμφοῦς. Norandum autem hoc nomen factum
 hic licentiosè προπαροξύτονον, ut fecit etiam Ara-
 tus, nam aliàs secundam syllabam producit. Αντι-
 βολῆ] Versus hic longior est, & secandus in duos,
 ut alter sit δὴν χορεύσει. Aliter enim hæc Stropha
 constaret tantum 21. versibus, neque par esset An-
 tistrophæ quæ sequitur. ὄρτυγας οἰοσῆναι] Cum
 dicendum esset ὄρτυγας, maluit ὄρτυγας, ut sic ma-
 gis infectetur Carcini liberos tanquam conten-
 tiosos, sunt enim Coturnices mares natura φιλε-
 εστικοί. Cæterum hic versus citatur ab Athenæo
 lib. 9. qui ait fœminas coturnices ab Alexandro
 Myndio esse λεπτοσφαγγήλους (lego enim illic λε-
 πτοσφαγγήλωτες) Solent autem Attici producere
 mediam, & tu longum facere, ut testatur Ixion
 Demetrius apud illum Dipnosophistam, perinde
 ac δὸ δὴν καὶ δὴν κήρυκα. Sed hic noster Comicus bre-
 viavit propter metrum. Dixit autem οἰοσῆναι, id
 est domi & in vmbra educatos. Sudas σιατραφη-
 μίλους dixit. Γολιαιῶνας] Nullum vel oblongum
 collum designat. Quid esset γύλιος notatū à no-
 bis supra: Cophinus scilicet militaris parvus &
 vegrandi collo. Sanè irridet ista Carcinomata tā-
 quam pumilos & Nanos, qui tamen operam pa-
 tri præbebant ad saltandum in fabulis suis. Corri-
 gendus itaque locus Suda, in voce καρύνος, vbi ait
 de filiis ἐχέρευον δὲ τῶν πανί, lego πατεῖ: Error or-
 tus ex compendiaria scriptura: φῶι, quæ sic fortas-
 sis scripta φῶι. degeneratè littera hirriente in an-
 tiquum ν, qui sic μ, figuratus quasi in ρ, nā sic mul-
 ta Notarij & Ἐχουζαφῆς scribebant. Contrarius
 illi error visitur apud eundem Grammaticum vo-

ce κωεῖνος. i. Quirinus: Nam vbi habes τούλιος τις
 πάτροκλος legendum κωεῖνος, est enim Iulius Pro-
 culus. & historia est de Quirino vel Romulo quæ
 ascendente in cælum ille iuratus vidisse se di-
 xerat. Putarunt postea compendioso scriptum κωε-
 κλος, & legendum κωεῖνος, librarij hospites in
 historia Romana. Ναννοφύεις] Nani in homini-
 bus pumili dicuntur, mutilique & murci in equis,
 hinni, quos tamen alij gynnos vocant. Inde genus
 panis parui & placentarij Nanus. Credibile verò
 est Aristophanem ad gradum eorum veretrum re-
 spexisse, quia pumilis μέγα ἀδύον. Mimnermus
 poëta Elegiacus νάννους scripsit, si Dalecham-
 pio credimus, qui pumiliones vertit, quamvis vetusta
 Athenæi exemplaria habent ναννοὶ & ναννά, quæ
 meretrix fuit & ipsius Elegiographi amica, ut ti-
 tulus non sit temerè abdicandus. Nam & Ephis-
 pus Comicus fabulæ nomen fecit Philyram me-
 rettricem. Quò magis credam facit vox σφυράδων
 quæ sequitur, quibus caprarum stercora significā-
 tur. Fuit autem Nannion meretrix (si tamen ea-
 dem est) vocata Capra, quia ut Capræ θάλλουε
 qui ramusculi sunt libenter esitant, sic illa Nan-
 nion Thallum quendam capronem bonis exhau-
 ferat, ut Plautina Phronesium Dinarchum. Απο-
 κνίσματα] Mirum in modum parvitatem & bre-
 vilitatem, ac verò vilitatem eorum exagitat, quos
 etiam ramentis & strigmentis stercoreis caprini
 comparat. Corrigendus Suda locus non rectus,
 apud quem Scholiastæ Græci verba ad verbum
 leguntur, vbi legendum δόπκιονισμασιν pro δόπκιον-
 μασιν. Hic autem etiam legi potest ὑποκνίσματα.
 Σχόλια. Μηχανοδίφας.] ἀπὸ μηχανῶν τετα-
 κλῆς γὰρ ὁ Καρύνος, ὁ οὐκ εἶ μηχανὰς ἢ τετρατείας εἰσαγά-
 γναι ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Ἐπιφύλαξ, Ἐπιφύλαξ ὁ δὲ δε-
 καμήχανος ὁ Καρύνος παῖς τῆς Θαλασπίης. μηχανοδίφας
 ὃ εἶπεν αὐτοῦς, ἐπειδὴ πολλὰ κίς ὡς τραγωδοὶ μηχαν-
 νὰς προσέφερον, ἠνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομῆνους, ἢ
 κατερχομῆνους ἐν τῷ ἔρανε. Ὁ παρ' ἐλπίδας] τὸ τοῦ
 ἄνω μήτ' ἐλθῆς αὐτοῖς σιωπεῖσθαι. καὶ γὰρ εἶχεν ὁ πα-
 τὴρ γαλιῶ τινὰ τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι τὸ δῶμα αὐτῆς ὅ-
 περ εἶχε, ὡς προσδοκίαν. τῆς ἐν ὁ μὲν μόχθου σιω-
 ζῆσθαι, διαβάλλει ὃ αὐτὸν ὡς νόθον πατὴρ κλεψιμα-
 τῶν δῶμα ὃ ἐποίησε τοὺς μύθους, εἰς τὸ καὶ γαλιῶ εἶ-
 πει ἀπάγξαι. Γαλιῶ τῆς ἑσπέρας.] αἰτί τοῦ ὑποτῆ γα-
 λῆς τὸ δῶμα ἀπαγχθῆναι. δῶμα ὃ ποιήσας ὁ Καρ-
 ρύνος ἢ ὁ Ἐπιφύλαξ παρῆλθε μέγα κωεῖνος ἐπ' αὐ-
 τῶν, καὶ παρελθὼν ἠτήθη, ὡς ἠτήθη τὸς οὐκ εἶπεν, ἐν
 ᾧ μεγάλως ἐλπίδας εἶχε δῶμα. ἐπειδὴ ὃ ἀγχαλῆ
 τοὺς μύθους νυκτὸς πνίγναι, ὡς τὸ τοῦ πατρῆος.

CHRIST. Μηχανοδίφας] Carcini filius Xe-
 nocles machinas & ostenta in fabulas induxit, ut
 testatur Plato Comicus, qui δωδεκαμήχανον vo-
 cat. Machinas enim adhibebant, cum Deos de-
 scendentes de cælo aut discedentes representa-
 bant. Γαλιῶ τῆς ἑσπέρας] Scripserat, credo, Car-
 cinus Mures fabulam, quæ non stetit, sed exacta
 est, fueruntque actores μισομύθοι. Quamquam ma-
 gna expectatio fuerat illius fabulæ, ait enim παρ'
 ἐλπίδας & fortasse respexit ad Proverbum Ana-
 pæsticum ὠδινεν ὄρος, τὸ δ' ἔτικτεν μῦθον. Itaque falsè
 ridet Tragicum, & Mures ait strangulatos à se.
 Ut enim qui placuerunt populo, liberam sibi au-
 ram videntur haurire, sic qui exiguntur, suffoca-
 ri. Fortassis autem alium qui vicerat Carcinum
 etiā traducere voluit nomine γαλιῶ, quasi selem